

ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ
ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ

κυρία ΣΦΥΡΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ

ΤΟΥ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

www.orion.edu.gr

A1. Μετάφραση

Τόσο κοντά στα τείχη έχουμε τον εχθρό! Φυλαχτείτε επομένως από τον κίνδυνο, προστατεύστε την πατρίδα. Μην έχετε εμπιστοσύνη στις δυνάμεις της πόλης. Αποβάλετε την αυτοπεποίθηση η οποία είναι υπερβολική σε σας. Μην πιστέψετε ότι κανείς θα φροντίσει για την πατρίδα αν εσείς οι ίδιοι δεν φροντίσετε για την πατρίδα. Θυμηθείτε ότι βρέθηκε κάποτε η πολιτεία στον έσχατο κίνδυνο!»

Στο Λατινικό πόλεμο ο Τίτος Μάνλιος, ο ύπατος, ο οποίος καταγόταν από αριστοκρατική γενιά, είχε την αρχηγία του στρατού των Ρωμαίων. Αυτός όταν κάποτε έφευγε από το στρατόπεδο, διέταξε να απέχουν όλοι από τη μάχη.

Τότε ρώτησε τη θυγατέρα (του) αν θα προτιμούσε μετά από μερικά χρόνια να είναι ασπρομάλλα ή φαλακρή. Όταν εκείνη απάντησε: «εγώ, πατέρα, προτιμώ να είμαι ασπρομάλλα», ο πατέρας της πρόβαλλε το ψεύτικο επιχείρημα: «Δεν αμφιβάλλω ότι δεν θέλεις να είσαι φαλακρή. Γιατί, λοιπόν, δε φοβάσαι μήπως αυτές εδώ σε κάνουν φαλακρή».

B1.

proxime

opes

magis nimia

nullius

ipsi

extero

discrimina
nobilis genera
exercitibus
omni
illud
patrum
istarum
sibi

B2.

habento

αιτιατική: cautum, **αφαιρετική:** cautu

ενεστώτας: tutantem, **μέλλοντας:** tutaturum, **πρκ.:** tutatum

nolles

deposuerit

nasci

abibunt

edic

abstineant

navultis

obiceris, obicerere

fiant

Γ1α.

opibus: αφαιρετική του μέσου στο απαρέμφατο confidere.

vobis: δοτική προσωπική κτητική στο ρήμα est.

neminem: υποκείμενο στο ειδικό απαρέμφατο consulturum esse (ετεροπροσωπία).

patriae: δοτική χαριστική ως αντικείμενο στο απαρέμφατο consulturum esse.

fuisse: ειδικό απαρέμφατο ως αντικείμενο στο ρήμα mementote (υποκείμενο απαρεμφάτου: rem publicam, ετεροπροσωπία).

bello: αφαιρετική του χρόνου στο ρήμα praefuit.

genere: αφαιρετική της καταγωγής στη μετοχή natus.

aliquot: επιθετικός προσδιορισμός (ονοματικός ομοιόπτωτος) στη λέξη annos.

cana: κατηγορούμενο στη λέξη ego μέσω του απαρεμφάτου esse.

illi: έμμεσο αντικείμενο στο ρήμα obiecit.

te: αντικείμενο στο ρήμα faciant.

Γ1β.

Itaque nolite cavere periculum!

Itaque ne caveritis periculum!

Γ2α.

Δευτερεύουσα πρόταση του quin.

Εισάγεται με το quin διότι το ρήμα εξάρτησης έχει άρνηση (non dubito).

Λειτουργεί ως αντικείμενο στο ρήμα non dubito της κύριας πρότασης.

Εκφέρεται με υποτακτική (nolis) επειδή το περιεχόμενό της εκφράζει την πρόθεση του υποκειμένου του ρήματος της κύριας πρότασης.

Χρησιμοποιείται ενεστώτας (nolis) επειδή εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (non dubito: οριστική ενεστώτα). Η πρόθεση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της) (συγχρονισμός κύριας – δευτερεύουσας πρότασης).

Γ2β.

T. Manlius consul **qui natus est**

Is aliquando castris **abiens**

Γ2γ.

“Utrum post aliquot annos cana esse mavis an calva?”

“Post aliquot annos cana esse mavis an calva?”

“Mavisne post aliquot annos cana esse an calva?”